

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

MALFOOZAT (GOVOR) OBEĆANOŠ MESIJE, a.s.

Izbor iz mnogobrojnih govora i diskusija

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ء

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ء

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ -

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ء

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Predgovor

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, Obećani Mesija, a.s., napisao je preko 80 knjiga. Održao je i mnogo govora i učestvovao u mnogim diskusijama o raznim temama. Ovo je samo mali izbor njegovih kazivanja, diskusija i odgovora na mnogobrojna pitanja, koji su sakupljeni u deset knjiga.

POSTIZANJE ČISTOĆE (1. dio)

Bila je navika Obećanog Mesije da ide u redovitu šetnju, pogotovu ujutro, u društvu nekih od svojih ashaba i posjetioca. U centru ovih razgovora u toku šetnje često su bile teme oko duhovnih stvari i mnogi od ovih razgovora su bili pismeno zabilježeni i mogu se naći u tomovima knjiga pod nazivom "Malfoozat". U novembru 1901. godine jedan posjetilac, Evropljanin po imenu Mr Dickson je došao da se sretne sa Obećanim Mesijom i ujutro 18. novembra 1901. godine pridružio mu se u toku jutarnje šetnje. Ovo što slijedi je prevod njihovog razgovora, koji u originalnom urdu pisanju možete naći u trećem tomu, strana 10-34.

Na engleski prevela: *Amatul Hadi Ahmad*

Sa engleskog prevela: *Fahrija Avdić*

* * *

Obećani Mesija: *Meni bi zaista bilo izuzetno drago da ostanem s vama još nekoliko dana da mogu da vam objasnim duhovnu filozofiju Islama koja je u ovom dobu postala skrivena i koju je Bog sada poslao meni.*

Mr Dickinson: *Zaista sam vam zahvalan za to ali ja moram danas otići. Čuo sam nekoliko stvari.*

Obećani Mesija: *Pošto morate otići, želim da vam objasnim bar nešto o razlogu (za koji sam poslan). Glavni razlog dolaska Poslanika i glavni cilj njihovog učenja i propovijedanja je da ljudi treba da spoznaju*

Svemogućeg Boga i da treba da pobjegnu od života koji ih migom mami prema džehenemu i uništenju, od života koji je zakoračio u grijeh. U stvarnosti ovo je ogroman zadatak koji leži pred njima. Na isti način Bog je ustanovio pokret u ovo (naše) doba i odredio mene. Tako da je razlog mog dolaska isti kao i za ostale poslanike, to jest, ja želim da objasnim da Bog postoji, i više od toga, ja želim da ovo pokažem i povedem ljude prema putu koji čovjeka štiti od grijeha. Kakva god su sredstva ljudi izumili na ovom svijetu da se zaštite od grijeha i kakave god su upute predložili za prepoznavanje Boga, sve su one potpuno netačne zbog toga što su tek proizvod ljudske zamisli. Oni nisu ništa do zamišljeni govor koji nema duha istine u sebi. Ja ću sada objasniti i jasno pokazati, razumnim argumentima, da postoji samo jedan put da se pobjegne od grijeha a to je da sa sigurnošću vjerujemo da postoji Bog koji nagrađuje i kažnjava. Dokle god ne postoji potpuna sigurnost u odnosu na ovaj princip, griješni život ne može biti dokrajčen. Jedna je činjenica da Bog postoji a druga da "mora" da postoji. Ove dvije riječi zahtijevaju duboko i pažljivo razmišljanje i razmatranje.

Prvo, činjenica da Bog postoji, prizilazi iz koncepta "Ilmul Yaqeen" (znanje koje je sigurno) i još više iz "Haqul Yaqeen" (definitivna istina). Drugi pojam, (da "mora" da postoji Bog), međutim, zasnovana je na pretpostavci i nagađanju. Na primjer kad posmatramo nebeska tijela, solarni sistem i druge stvari u prirodi, najviše što može mudar filozof je da će reći da poredak i organizacija prirode sugerišu da tu treba da bude mudri i znani graditelj i upravljač. Ali iz ovoga osoba nikad ne može postići nivo sigurnosti kao onaj ko je lično okusio plod direktnog odnosa kroz komunikaciju s Bogom. Ovakva osoba, zato, može izjaviti, uz svijetle znakove Božije potpore, da Svemogući Bog sigurno postoji. Ovakva osoba Ga (Boga) vidi "okom" dubokog i istinskog shvatanja i vizije.

Između ovo dvoje postoji razlika (ogromna) koliko je cijeli svijet i ovo je razlog zašto mudar filozof koji vjeruje u Boga samo kroz pretpostavke, ne može postići visine istinske pobožnosti i straha od Boga. Prema tome je očita činjenica da puka spoznaja potrebe ne sadrži u sebi snagu i moć koji mogu stvoriti strahopoštovanje prema Bogu da spasi čovjeka od puta prema grijehu i od mraka koji dolazi od grijeha. Ali onaj koji direktno svjedoči o Božijoj veličini, nalazi s tim svijetlo i snagu da čini dobra djela i da ostane vjeran i iskren kao i da druge spasi od loših djela i oslobodi ih mraka.

“Dijalog” s Bogom i strahopoštovanjem inspirisane vizije ubijaju sebične emocije u čovjeku i njegovu spremnost da čini zlo, i on ostavlja iza sebe šejtanski život i počinje da živi kao melek. On počinje da se kreće na Božije upozorenje i zapovjed. Upravo kao što osoba ne može počiniti zlo djelo kad je pod rasplamsalom vatrom, tako osoba koja potpadne pod veličanstvenu Božiju manifestaciju, njegove šejtanske sklonosti postaju mrtve i njihova je glava smrskana kao glava zmije. Odatle ova sigurnost i istinsko shvatanje (Boga) koje poslanici šalju svijetu sa kojima ljudi mogu pobjeći od grijeha i postići čist život.

To je isti put zbog kojeg sam ja bio poslan i razlog mog dolaska je isti, da ja treba da pokažem svijetu da Bog postoji i On nagrađuje i kažnjava. Nadalje, samo sa sigurnošću (o Božijem postojanju) osoba može voditi čist i pobožan život i može sebe spasiti od smrti grijeha. Ovo je tako jasno da čak ne trebamo nikakav logičan dokaz zato što su čovjekova priroda i naše svakidašnje iskustvo i opažanje tako snažni svjedoci tome da, dokle god ne postoji potpuna sigurnost da postoji Bog koji mrzi grijeh i može nas kazniti, nikakav drugi metod ili sredstvo neće zapravo djelovati. Zato što možemo vidjeti kako se odnosimo prema stvarima čiji su nam izuzetni učinci poznati. Recimo, mi bježimo od stvari koje smatramo opasnim otrovom za svoj opstanak. Na primjer, ako zasigurno znamo da je u grmu zmija, hoće li iko od nas staviti svoju ruku ili nogu tamo? Sigurno neće. Čak ako postoji i najmanja sumnja da tu može biti zmija u nekoj rupi, ljudi će izbjegavati da idu pored nje. Čovjekova priroda će istovremeno nastojati da ga spriječi da ne ide blizu toga. Slično tome, kad učimo o otrovima, kao na primjer ciankalij, da će onaj ko ga pojede umrijeti, kako se ljudi toga boje i nastoje da se drže dalje od toga! Ili ako vlada kuga u okolini, kako ljudi bježe odatle i čak jedan korak unutra smatraju ravnim stavljanju noge u goruću peć. Sada, šta je to što je stvorilo takav strah u čovjekovom srcu da ni pod kojim uslovima srce ne želi da se kreće u tom pravcu? To je sigurnost koju je čovjek postigao o štetnim i fatalnim posljedicama. Postoje bezbrojni primjeri koje možemo navesti i koji su svakodnevno iskustvo u našim životima.

Argumenti o ovom metodu, ili da sredstva za spašavanje osobe od grijeha sada postaje potpuno beskorisno i beznačajno, zato što, dokle god osoba nema puno znanje o manifestaciji Bižije uzvišenosti isto kao i o otrovu grijeha i njegovim opasnim rezultatima - znanje koje je dostiglo nivo potpune sigurnosti, tu ne može biti puta za bježanje od grijeha.

Potpuno je nestvarna i beznačajna ideja da nečija krv može očistiti nečiji grijeh. Šta krv i samoubistvo imaju sa grijehom? To nije put za savladavanje grijeha. Ali, da, grijeh se može razviti iz toga i iskustvo svjedoči da vjerovanje u to ima dalekosežne posljedice.

Ja uvijek kažem da je istinska filozofija za očuvanje protiv grijeha - da osoba treba spoznati štetnu prirodu grijeha i treba postati potpuno sigurna u saznanju da postoji najmoćnije Biće koje mrzi grijeh i može kazniti griješnika, ako to želi.

Vidite, ako osoba stoji pred upravljačem čije je imanje razasuto, on se nikada neće usuditi da ukrade bilo koji dio upravljačevog posjeda, bez obzira koliku naviku imao za krađom i bez obzira koliko je gonjen unutrašnjim nagonima. U to vrijeme smrt će doći svim njegovim čulima i on se neće usuditi da počini krađu i tako će biti spašen krađe. Stanje svih vrsta prestupnika je slično ovom u tome da kad postanu potpuno svjesni o moći koja je u stanju da ih kazni, onda su njihova osjećanja i emocije (prema činjenju zla) potisnuti. Istinska sredstva bježanja od grijeha je upravo to da osoba treba da postigne potpunu sigurnost o Bogu i treba da postigne dublje znanje i svijest o Njegovoj moći nad nagradom i kaznom.

Ovaj model čuvanja protiv grijeha je Bog utjelovio u našu prirodu i to je razlog što sam smatrao prikladnim da vam ovo izložim. Možda vam ovo bude od koristi. Vi takođe povremeno putujete i povremeno susrećete različite ljude, tako da im ovo možete spomenuti. Ako vi, međutim, metod koji sam vam ja predstavio ne smatrate tačnim, onda imate moje odobrenje da podignete kakvu god kritiku želite. Ovo je moj poklon vama i ja mogu ponuditi takav dar.

Treba da bude dužnost svake osobe koja dođe na ovaj svijet da sebe osigura protiv prevare i opasnosti. Sa grijehom je vrlo opasna prevara koja je veća nego sve opasnosti i prevare. Ja upozoravam da osoba treba da se spasi od ovog i takođe ću objasniti zašto se treba čuvati grijeha. Premda je tu prije ovog još jedan predmet u odnosu na Božije postojanje ali ja ću to za trenutak ostaviti u stranu i vratiti se drugom razlogu, čija je bitnost i cilj da svaka osoba želi da postane dobra od svoje vlastite volje i smatra da je pravednost dobra stvar. Ako postoji sukob, to je u posvojenim metodama i sredstvima za postizanje dobra. Ali svi hvale dobrotu i žele je. Ko voli da govori laži? Oni kažu da nije dobro predati se emocijama ali mi

vidimo da uprkos razumijevanja da je zlo loše, svijet je zapleten u to i odnesen u poplavu grijeha. Ja kažem da je metod kršćanstva, na primjer, predstavio da je kraj griješnog života i da se postigne život pobožnosti, taj da je Mesija umro za nas i sada nosi teret naših grijeha i da smo sa njegovom krvlju bili očišćeni. Ali ja vidim, i vi ćete to priznati, da krv Mesije nije napravila vidljivu razliku ili donijela zamjetljive promjene (morala) stanja Evrope. Prije bi mogli reći da nas rastuži kad posmatramo njihov moral i duhovno stanje. Njihov život nije život moralne discipline. To je zapravo život slobodnog ponašanja. Koliko je mnogo među njima onih koji negiraju postojanje Boga i takođe je mnogo onih koji, vjeruju u Boga i imaju vjeru u krv Mesije, a ipak su niskog moralnog stanja. Sklonost alkoholu je takva da su prodavnice koje ga prodaju rastegnute miljama. (Učenja Biblije) o tome da čak ne smiju baciti pogled na tuđu ženu sa zlom namjerom ostavljeno je u jednu stranu a drugi dijelovi njihovog tijela ipak nisu sačuvani.

Ja ne ograničavam poplavu grijeha samo na kršćane. Ja jasno tvrdim da svi narodi svijeta jedu ovaj otrov i umiru. Uprkos činjenici da muslimani imaju prosvjetljujuću knjigu (Časni Kur'an) u njemu nije bilo obećanja da će biti oslobođeni grijeha nečijom krvlju ali su i oni također uhvaćeni u ovu bolest na vrlo opasan način. Ako pogledate hinduse, među njima se nalazi ista ova bolest; do te mjere da neki od njih kao Arya koji su prihvatili predmet "Neog" u strukturu svoje vjere i vjerovanja to jest ako muškarac ne može imati djece, on dozvoljava svojoj ženi da ide s nekim drugim da bi rodila dijete.

Ukratko, ovakav nečist život koji je ustvari prokletstvo grijeha, uveliko se raširio, i čist život koji se postiže jedino čuvanjem od grijeha, koji je svijetli dragulj, niko ne posjeduje. Ali, da, Svemogući Bog je meni poklonio ovaj divni dragulj, i On je mene poslao da ja obavijestim svijet o putu koji vodi ovom blistavom dragulju. Ovaj put će zasigurno osposobiti svakoga ko ga slijedi da stekne takav svijetli dragulj. Taj put i sredstva sa kojima se on može naći je samo jedan, i on je poznat kao istinsko prepoznavanje Boga. U stvarnosti ovo je vrlo složeno i teško pitanje zato što je ovisan o jednom teškom predmetu. Filozof, kao što sam ranije rekao, promatranjem poretka i dobro organizirane prirode zemlje i vasiona kao i drugih stvaranja, može jedino reći toliko da - tu "mora" da postoji stvaraoc. Ali ja mogu ljude dovesti do visokog nivoa u tome i na temelju mog vlastitog iskustva, ja tvrdim da Bog postoji.

Sada, u ovome je očita razlika ali ova se razlika jedino može vidjeti ako je "oko" čisto. Kada je čovjeku poklonjeno čisto "oko", on može razlikovati između prava čovječanstva i prava Boga i obezbjediti ovu različitost. Ovo je to žoko' za koje kažemo da može žvidjeti' Boga. Sa poklanjanjem ovakvog "oka" započinje taj čisti život. Način opraštanja grijeha ne može biti ispravan tako da naši grijesi budu oprosteni time da neko drugi bude kažnjen. Da Zeid treba da ide na vješala a Bakir bude spašen. Za poricanje ovoga dovoljan je dokaz da ne nalazimo ovakve primjere u životu, i kroz ovaj metod mi ne možemo sebe zaštititi (protiv grijeha), nego bi postali još smioniji. Na primjer, ako kažemo ovo je pas, ne vuk. Ako je to u stvarnosti vuk ali mi to smatramo psom, nije moguće da se prepadnemo i bojimo se kako se čovjek boji krvoločnog vuka. Zašto? Zato što mi ne znamo da je to vuk, prema našem znanju to je pas a da znamo da je to vuk onda bi pobjegli daleko od njega i dobro ćemo se pripremiti da se spasimo. Ako naše saznanje postane još šire - da je to lav, onda ćemo imati još veći strah, i napraviti ćemo još bolje pripreme da se spasimo. Ukratko, postoji poseban odraz na sva naša čula koji je prouzrokovan strahom i znanjem o posljedici. Sada, kako je ovo jasna istina o kojoj svako može razmisliti za sebe i (odgovoriti na pitanje) koji put onda treba usvojiti za bježanje od grijeha?

Ja kažem sa čvrstom tvrdnjom da sam ja bio stavljen na takvoj istini (sadaqat) i ovo je zaista istina (haq) da, dokle god čovjek ne postigne potpuno znanje prepoznavanja Boga "Qahhar" (Onaj koji kažnjava) i dok god ne "vidi" razgoličenu "sablju" svoje snage i moći, on se ne može spasiti od grijeha.

Loše djelo je jedno takvo stanje koje čovjeka vodi prema uništenju i srce postaje bez kontrole. Bilo da neko kaže da je to napad šejtana ili to izrazi na neki drugi način, treba da bude prihvaćeno da je u sadašnjem dobu zlo u punoj snazi i šejtan želi da uspostavi svoju upravu i svoju vlast. Rijeka zla i bestida je provalila svoje korito i izbija sa svih strana kao oluja. Koliko je zato neophodno da je Svemogući Bog koji pomaže čovjeka u svakom času potrebe i teškoća, trebao da ga spasi od ovog belaja. zato, on je kroz Svoj blagoslov osnovao ovaj Pokret. Svijet je izumio različite načine bježanja od ove poplave i kao što sam upravo naveo, šta god su kršćani predstavili to je takva stvar da se čovjek osjeća postićen čak da to spomene. Ali lijek za to je taj koji je Bog stavio u ljudsku prirodu to jest da je čovjek

privučen prema dobrohotnim stvarima i pokazuje mržnju i odbojnost prema štetnim stvarima koje donose gubitak. Vidite, čovjek smatra zlato i srebro da su korisni za njega i kako je zato privučen njima i kroz težak rad i napor on ove stvari pribavlja za sebe, i kako pažljivo to čuva. Ali ako neko baci zlato i srebro, i čuva ogromna brda pijeska u svom sanduku i počne da čuva stražu nad tim, zar neće doktori potvrditi da je ovo ludost? Naravno da hoće. Slično tome, kad mi osjećamo da Bog postoji i da On mrzi grijeh i voli dobrotu, i da su Mu vrlo draga dobra djela, onda ćemo trčati kao ljudi prema dobrim djelima i bježat ćemo od grijeshnog života. Ovo je jedini princip koji daje snagu dobroti i koji motiviše čula dobrote. I uništava moć zla i poražava “potomstvo šejtana”.

Kad zapravo postignemo takvu sigurnost o Božijem postojanju - kao da smo vidjeli Boga, kao sunce koje u ovom momentu sija prema svijetu, onda će smrt sigurno nadvladati naš niski život, i na mjesto njega će stvoriti nebeski život kao što je bio život Poslanika i drugih pobožnih ljudi.

(slijedi nastavak)